

Hidtil har det været saadan, at det har kunnet ske fra Kl. 4, men man har fra forskellige Sider fundet, at det, for at der kunde spilles større Stykker paa Teatrene Søndag Eftermiddag, kunde være af Betydning, at Justitsministeren fik Ret til efter Helligdagsloven at kunne give et Teater Lov til at spille allerede fra Kl. 2 Eftermiddag. Det er kun disse Par Bemærkninger, jeg har ønsket at gøre til de stillede Ændringer.

Dernæst finder jeg Anledning til at fremsætte et Par andre Bemærkninger, for det første foranlediget ved en Henvendelse fra Københavns Fiskeriforening, der har haft nogen Ængstelse, fordi den var bange for, at Fiskerne skulde blive generede i deres Salg af Fisk, dersom dette Forslag blev til Lov. Jeg skal tillade mig at bemærke, at saaledes som Bestemmelserne lyde i det foreliggende Lovforslag, føler jeg mig overbevist om, at Fiskerne ville blive tilfredsstillende, ogsaa med Hensyn til Salg af Fisk paa Helligdagene, idet det er lagt i de stedlige Kommunalbestyrelses Haand at afgøre, paa hvilken Maade et saadant Salg af Fisk kan finde Sted, og jeg føler mig overbevist om, at de forskellige Kommunalbestyrelser nok ville finde den Vej og Maade, paa hvilken et saadant Salg bedst kan finde Sted i Overensstemmelse med de stedlige Fiskeres Tarv.

Dernæst er der ogsaa en anden Bemærkning, som jeg finder Anledning til at gøre, fordi der er stillet direkte Spørgsmaal til mig derom. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Havebrug kan betragtes som hørende ind under samme Bestemmelse, som gælder for Markarbejde, der er undtaget fra denne Lovs Bestemmelse. Herom staar der ganske vist ikke noget i det fremsatte Lovforslag, men naar man har indbragt en Undtagelsesbestemmelse i Loven for Landbrugets Vedkommende, saa er det jo de særlige Forhold ved Landbruget, der gøre, at man ikke uden videre kan foreskrive Landbruget, hvad det maa gøre, og hvad det ikke maa gøre paa Helligdagene. Det samme maa selvfølgelig gælde for Havebrug. Det siger sig selv, at man ikke kan gaa hen og bestemme i en Lov, at Gartnere f. Eks. ikke have Lov til at røgte deres Mistbænke eller passe deres Drivhuse om Helligdage. Her er selvfølgelig ogsaa saadanne særlige Forhold til Stede, som gøre, at det ikke kan gaa an at forbyde noget saadant og derved afstedkomme Ulemper. Jeg har fundet Anledning til at fremsætte disse Udtalelser, for at man deraf kan forstaa,

hvad der er Meningen med Lovens Bestemmelser. Jeg skal hermed foreløbig slutte, idet jeg anbefaler Tinget at stemme for de foreliggende Ændringsforslag og for Loven i sin Helhed.

Christian Rasmussen: Jeg skal tillade mig, forinden denne Lov nu rimeligvis snart forlader Tinget, at gøre et Par Bemærkninger til den. Den første er, at denne Lov, til Trods for de Fremskridt, som den unægtelig indeholder med Hensyn til udvidet Frihed for adskillige Arbejdere, dog langtfra er tilfredsstillende paa dette Punkt. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde ved Sagens 1ste Behandling, at naar denne Lov overhovedet ikke kan blive tilfredsstillende paa dette Punkt, saa har det ganske naturligt sin Grund i, at man blander det verdslige Spørgsmaal om en egentlig Fridag for alle Arbejdere sammen med det rent kirkelige Spørgsmaal om Fred under Kirketiden. Derfor kan denne Lov sikkert aldrig blive fuldt tilfredsstillende.

Heller ikke denne Lov sikrer paa langt nær alle Arbejdere en egentlig Fridag, ja den sikrer end ikke en meget stor Klasse Arbejdere, som man uden Skade kunde have tilsikret en egentlig Fridag, en saadan Fridag, og den tilsikrer sikkert ligesaa lidt selve de Arbejdere, den omhandler, en egentlig Fridag. Den store Klasse Kontorarbejdere, som meget vel kunde være kommen med ind under Loven, og det sikkert uden Skade i alt Fald for de private Virksomheders Vedkommende, er ikke kommen med, og det vil jo sikkert heller ikke lykkes i denne Omgang at faa dem ind under Loven. Men selv de Funktionærer, der beskæftiges i de handlendes Butikker, der nu skulde holdes lukkede hele Dagen, ville jo ikke faa den Fridag, som man egentlig havde tilsigtet, at de skulde have — det er aldeles sikkert. Selv om Butikkerne ikke holdes aabne, og selv om der ikke handles og ikke maa handles paa Helligdagene, ville disse Mennesker sikkert ikke faa hele Dagen fri, men ville som hidtil komme til at arbejde en Del af denne Dag. Hvis man altsaa vil betragte denne Lov som en Lov, som skulde give Arbejderne en egentlig Fridag, er den for saa vidt forfejlet, men paa den anden Side vil den ganske sikkert for en hel Del Arbejderes Vedkommende i nogen Grad udvide den Frihed, de nu have.

Paa dette Punkt er altsaa Loven ikke fuldt tilfredsstillende, og paa den anden Side gaar den ganske sikkert Publikums Interesser meget nær, maaske endogsaa for